

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że sporne węgierskie przepisy ograniczające w oczywiste nieproporcjonalny sposób użytkowanie terenów rolnych i leśnych, są niezgodne ze zobowiązaniami spoczywającymi na Węgrzech na mocy art. 49 i 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Pozbawienie *ex lege* praw użytkowania stanowi ograniczenie swobody przedsiębiorczości gwarantowanej przez art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w szczególności z uwagi na fakt, iż takie wygaśnięcie prawa użytkowania uniemożliwia lub nadmiernie utrudnia dotychczasowym uprawnionym z jego tytułu tworzenie przedsiębiorstw na Węgrzech (lub otrzymanie praw użytkowania terenów produkcyjnych) w celu prowadzenia działalności i przyczynianie się przez nich poprzez prowadzenie na własny rachunek działalności gospodarczej, do powstawania więzów gospodarczych i społecznych w Unii. Komisja uważa, że pozbawienie *ex lege* praw użytkowania może stanowić przeszkodę dla wykonywania swobody przedsiębiorczości lub zniechęcać do jej wykonywania.

Węgierskie przepisy naruszają również swobodę przepływu kapitału gdyż ich skutkiem jest uniemożliwienie lub ograniczenie inwestycji w nieruchomości położone na Węgrzech przez podmioty niemające węgierskiej przynależności państwowej. Przepisy takie powodują zmniejszenie wartości istniejących praw użytkowania, co również stanowi ograniczenie swobody przepływu kapitału.

Węgierskie przepisy wprowadzają pośrednią dyskryminację poprzez stosowanie rozróżnienia ze szkodą dla obywateli Unii Europejskiej niemających węgierskiej przynależności państwowej.

Ograniczenie wspomnianych wyżej swobód nie może być uzasadnione. Nie ma ono uzasadnienia z uwagi na żaden ze względów przewidzianych w traktacie ani z innych względów podniesionych przez rząd węgierski w toku postępowania.

Niemożliwa do zaakceptowania jest w szczególności argumentacja rządu węgierskiego zgodnie z którą ograniczenie jest konieczne w celu położenia kresu bezprawności. Według Komisji niedopuszczalne jest ogólne domniemanie – którego nie stwierdzono w żadnym konkretnym wypadku – że wszystkie umowy użytkowania terenu produkcyjnego na Węgrzech zawarte przez obcokrajowców są od momentu ich ustanowienia bezprawne i nieważne. Nie można przyjąć również założenia, że bezprawność wszystkich umów użytkowania może zostać wywiedziona z braku zezwolenia na wymianę walut wymaganego na podstawie przepisów obowiązujących przed 2002 r.

Ograniczenie wprowadzone przez węgierskie przepisy nie czyni zadość wymogowi proporcjonalności albowiem nie jest odpowiednie do osiągnięcia realizowanych celów i ponadto znacznie wykracza poza to co konieczne do ich osiągnięcia.

Węgierskie przepisy nie spełniają wymogów zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz nie zapewniają odpowiedniego odszkodowania dla podmiotów, które poniosły szkodę w wyniku pozbawienia lub ograniczenia prawa użytkowania.

Według Komisji, sporne węgierskie przepisy naruszają prawo własności, o którym mowa w art. 17 Karty. W określonych wypadkach prawo własności zostaje zakłócone nawet gdy naruszenie nie obejmuje trzech uprawnień stanowiących elementy „własności” (używanie, posiadanie i rozporządzenie).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 28 kwietnia 2017 r. w sprawie T-580/16, Azoulay i in. / Parlament Europejski, wniesione w dniu 28 czerwca 2017 r. przez Irit Azoulay, Andrew Borehama, Mirję Bouchard i Darrena Neville'a

(Sprawa C-390/17 P)

(2017/C 412/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard, Darren Neville (przedstawiciel: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie żądań przedstawionych przez stronę skarżącą w postępowaniu w pierwszej instancji w skardze w sprawie T-580/16;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca twierdzi, że zaskarżony wyrok jest obaczony szeregiem naruszeń prawa i przeinaczeń okoliczności faktycznych.

Sąd naruszył prawo i przeinaczył okoliczności faktyczne poprzez niezastosowanie autonomicznej i jednolitej wykładni pojęcia wydatków na edukację w ramach unijnego porządku prawnego oraz poprzez uzależnienie tego pojęcia od jego rozumienia w poszczególnych systemach szkolnictwa w państwach zamieszkania urzędnika, bez uwzględnienia charakteru wydatków i interesu dzieci.

Zgodnie z orzecznictwem Trybunału, zarówno z jednolitego stosowania prawa Unii, jak i z zasady równości wynika, że pojęcia zawarte w przepisie prawa Unii, który nie zawiera żadnego wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich w celu ustalenia jego znaczenia i zakresu, powinny zasadniczo być interpretowane w całej Unii w sposób autonomiczny i jednolity, co powinno nastąpić z uwzględnieniem kontekstu przepisu i celu zamierzonego przez dane uregulowanie (wyrok z dnia 15 października 2015 r., *Axa Belgium*, C-494/14, EU:C:2015:692).

Poza tym stwierdzenie Sądu zawarte w pkt 47 zaskarżonego wyroku jest niespójne i narusza orzecznictwo w zakresie zgodności pomiędzy uprzednim zażaleniem w drodze administracyjnej a skargą.

Strona skarżąca utrzymuje także, że Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia, ponieważ nie wypowiedział się na temat naruszenia zasady równego traktowania ani art. 22 Karty praw podstawowych, które zostały przez nim podniesione.

W konsekwencji, zdaniem strony skarżącej poprzez zbadanie w zbyt ogólnikowy sposób trzech odrębnych podniesionych przez nią zarzutów, Sąd doszedł do wniosków, które nie są uzasadnione ani pod względem prawnym ani faktycznym.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 3 maja 2017 r. w sprawie T-36/16,
Enercon / EUIPO wniesione w dniu 17 lipca 2017 r. przez Enercon GmGB**

(Sprawa C-433/17P)

(2017/C 412/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Enercon GmbH (przedstawiciele: R. Böhm, adwokat, A. Silverleaf, QC)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Gamesa Eólica, SL

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w sprawie T-36/16;
- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w sprawie T-245/12;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez EUIPO ze wskazaniem wydania decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej w sprawie R 260/2011-1 i oddalenie wniosku Gamesa zmierzającego do unieważnienia spornej rejestracji;
- obciążenie pozwanego w pierwszej instancji kosztami postępowania.